

אינדיאנה נגל ותעלומת הכיפה האבודה

ד"ר נתן פרבר

אחרי שש שנות פיתוח, ירי אלפי מיירטים, צילומים משותפים עם חצי עם ישראל, צילומים עתידיים עם אובמה, הופעות טלביזיוניות מרגשות וטכס מרשים של חלוקת פרסי ביטחון ישראל, הגיעה "כיפת ברזל" לאולם קטן וצדדי בבית משפט השלום בקרית גת. ליתר דיוק, אל אולם זה שיגרה מערכת הביטחון את נציגה הבכיר תא"ל (במילואים) יעקב נגל, האיש שעמד בראש הוועדה שקבעה כי רק "כיפת ברזל" תוכל להגן על מדינת ישראל. נגל נשלח לקרית גת במשימה מיוחדת: ללמד לקח "סתם בלוגר מאשדוד" (כך עפ"י עדותו) בשם מיכאל אזולאי. הבלוגר העליב אותי, התבכין האיש הבכיר בבית המשפט. הוא אמר כי: כתוצאה מהחלטותי "כל אבודותינו יחולו על ראשך וכי לא ימצא מנוח לנשמתך".

מאז נאמרו הדברים האיומים חלפו כארבע שנים. אפילו בנחל הבשור עברו מאז מים רבים. אך נגל הנסער ממאן להתאושש מהחוויה הטראומטית. הוא כועס מאד על מיכאל שהוציא דיבתו רעה אך לא על כך הוא תובעו למשפט. הוא ושולחיו מבינים כי תביעת דיבה היא חרב פיפיות. מי שנתבע בה יכול לטעון "אמת דיברתי" ואפילו, שומו שמיים, להוכיח את צדקתו. זה צעד מסוכן. קל יותר לשלוף מהארסנל המשפטי תביעה שולית מהסוג של "נעלבתי" שבה אין סכנה של ויכוח עיניני עם הנאשם אך מצד שני אפשר להביא להרשעתו ולחיסול הקריירה שלו. **זו היתה מטרת היירוט העיקרית של הכיפה.**

מיכאל טען שוב ושוב כי אין בכוחה של "כיפת ברזל" להגן על ישובי "עוטף עזה". האם צדק? שאלה מעניינת. איך מבררים אותה? פשוט מאד. שואלים את האיש הכי מוסמך. הרי הוא כבר עומד על דוכן העדים והוא הוזהר ע"י השופטת לומר את כל האמת, רק את האמת ולא שום דבר אחר בילתה. הנה מה שאומר הנציג הבכיר של מערכת הביטחון:

"לשאלתך אם נכון כי כיפת ברזל לא מסוגלת לתת הגנה לישובים

הנמצאים בעוטף עזה אני משיב: אני לא יכול לענות. אני יודע. אבל

לא יכול לענות.

זו תשובה מדהימה שראויה לניתוח מעמיק. כדי לענות עליה לא חייב היה נגל לגלות שום סוד ביטחוני. הרי כל תוצאות "עמוד ענן" כבר פורסמו ע"י הגופים המוסמכים. הרי כל מפקדי הסוללות שהשתתפו במבצע דיווחו בפירוט לתקשורת על המספר המדויק של יירוטים שביצעו (כולל הסוללה שמרחב פעולתה היה בין שדרות לאפקים). איזה סוד עוד נותר?

נגל יכול היה לענות: כן. כיפת ברזל מסוגלת להגן על עוטף עזה. חד וחלק. אבל, נגל נמצא תחת אזהרה שאיננה מאפשרת לו לשקר. מצד שני הוא יכול היה לענות: לא. כיפת ברזל איננה מסוגלת להגן על עוטף עזה ובכך לאשר את טענת

אזולאי. מצב קשה. נגל מבין שהתשובה מגוכחת ונלעגת. לכן הוא מזדרז ומסביר:
זה לא שאני לא מכיר את הנושא. אני בהחלט מכיר אך אינני מעוניין לגלות.

איזו דרמה! עם ישראל ממתין לתשובה הגורלית. בעיקר ממתנים לה עשרות אלפי
האנשים שכבר למעלה מעשר שנים חוטפים על הראש והנה בסוף הדרך מופיע
הנציג הבכיר של מערכת הביטחון וכל מה שבפיו הוא: "**אני לא יכול לענות**".
למה הדבר דומה? לדרדק שבתשובה לשאלת המורה כמה זה שתיים ועוד שתיים,
עונה. אני יודע אך לא יכול לענות.

הסצינה ההזויה הזאת התרחשה באולם קטן בבית משפט השלום בקרית גת.
באולם נכחו תשעה אנשים (חוץ מהשופט, עורכי הדין, העדים והקלדנית).
שלושה חיכו למשפט הבא, אחד היה השומר ועוד חמישה צפו ב"דרמה
הבטחונית" שכל כולה עליבות, קטנוניות ובעיקר טפשות. כל זה יכול היה להיחשב
כ: Non-event אלמלא היה מדובר בביטחון מדינת ישראל.